

Sygn. akt VI Ka 94/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Irena Linkiewicz (spr.)
Sędziowie:	SO Irena Śmietana SO Elżbieta Kosecka - Sobczak
Protokolant	sekr.sądowy Aneta Zembrzuska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Krzysztofa Piwowarczyka

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2013r.,

sprawy A. S.

oskarżonej z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Nowym Mieście Lubawskim

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Mieście Lubawskim

z dnia 31 grudnia 2012r., sygn. akt II K 132/12

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Iławie VII Zamiejscowemu Wydziałowi Karnemu z siedzibą w (...) do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 94/13

UZASADNIENIE

A. S. została oskarżona o to, że w okresie od 01 kwietnia 2009 r. do 14 kwietnia 2009 r. w T. i B., woj. (...) działając czynem ciągłym pomogła w wyłudzeniu przez S. T. (1) łącznej kwoty 1.225 zł. z Banku (...) z/s we W. w ten sposób, że jako doradca finansowy tego Banku, w oparciu o przekazane przez K. N. dane osobowe S. T. (1) oraz przedłożone przez niego poświadczające nieprawdę oświadczenie o zatrudnieniu i wysokości osiągniętych dochodów przez S. T. (1) sporządziła wnioski o wydanie karty kredytowej (...) z wkładem 1.000 zł., wniosek o udzielenie (...) w kwocie 10.000 zł. oraz deklarację ubezpieczeniową do tego kredytu w kwocie 1.250 zł. potwierdzając autentyczność danych i złożenie podpisów przez wnioskodawcę w jej obecności, a następnie tak przedłożone dokumenty przedłożyła do dalszej akceptacji Banku w dniach 09.04.2009 r. i 14.09.2009 r. oraz doprowadziła do podpisania przez Bank stosownych umów z S. T. (1) i przekazania mu środków finansowych, to jest o przestępstwo z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art.297§1 kk i art.270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i art.12 kk.

Sąd Rejonowy w Nowym Mieście Lubawskim wyrokiem z dnia 31 grudnia 2012 r., sygn. akt IIK 132/12 uniewinnił oskarżoną A. S. od popełnienia zarzucanego jej czynu.

W wyroku orzeczono także o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonej oraz o kosztach procesu którymi obciążono Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Nowym Mieście Lubawskim zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonej A. S.. Skarżący wyrokowi temu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na treść wydanego orzeczenia w wyniku przyjęcia przez Sąd, że poświadczenie przez A. S. w dokumentacji bankowej dotyczącej udzielenia S. T. (1) (...) w sposób niezgodny z prawdą, że tożsamość S. T. (1) została potwierdzona przez oskarżoną oraz że jego podpisy na umowie bankowej złożone zostały w jej obecności nie miało istotnego znaczenia dla przyznania przez Bank (...) kredytu w sytuacji, gdy okoliczność ta miała kluczowe znaczenie dla udzielenia przez Bank (...) przedmiotowego kredytu gotówkowego,
2. obrazę przepisów postępowania w postaci art. 167 kpk in fine która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia w wyniku nie wyczerpania inicjatywy dowodowej w sprawie i w konsekwencji nie wyjaśnienia wszystkich, istotnych okoliczności czynu zarzucanego oskarżonej A. S. wskutek nie przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka K. K.;
3. obrazę przepisów postępowania w postaci art.167 kpk in fine w zw. z art.201 kpk, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia w wyniku zaniechania przez Sąd wezwania biegłego w celu wydania przez niego opinii uzupełniającej lub powołania innego biegłego z zakresu badań dokumentów w sytuacji, gdy opinia wydana przez mgr inż. R. S. zawierała wewnętrzne sprzeczności i sporządzona została w sposób niezgodny z powszechnie przyjętą metodyką badania dokumentów,
4. obrazę przepisów postępowania w postaci art.366§1 kpk, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia w wyniku nie wyjaśnienia wszystkich, istotnych okoliczności czynu zarzucanego oskarżonej A. S. poprzez zaniechanie szczegółowego zbadania procedury przyznawania przez Bank (...) S.A. z siedzibą we W. (...) oraz karty kredytowej (...), w szczególności tego, jaka wartość kredytu obligowała klienta do przedłożenia zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach,
5. obrazę przepisów postępowania w postaci art. 7 kpk, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia w wyniku dokonania przez Sąd dowolnej i selektywnej oceny zebranego materiału dowodowego.

Podnosząc niniejsze zarzuty Prokurator Rejonowy wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora Rejonowego w Nowym Mieście Lubawskim jako zasadna musiała w konsekwencji prowadzić do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Za w pełni uzasadniony należało w szczególności uznać podniesiony w apelacji zarzut nie wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy i w związku z tym poczynienia ustaleń faktycznych na podstawie niepełnego materiału dowodowego.

Należy zgodzić się ze skarżącym, że Sąd Rejonowy dokonując ustaleń faktycznych wykluczających sprawstwo oskarżonej A. S. w popełnieniu zarzucanego jej czynu, nie wyjaśnił w dostateczny sposób jak też nie ustosunkował się do szeregu okoliczności mających istotne znaczenie dla wydania końcowego niebudzącego wątpliwości rozstrzygnięcia. Stąd też poczynione przez Sąd I instancji oceny niektórych dowodów i wynikających z nich okoliczności mogły, tak jak to wskazuje skarżący, stać się ocenami dowolnymi aczkolwiek zarzut ten w świetle stwierdzonych braków materiału dowodowego należało uznać za przedwczesny.

Należy w pełni zgodzić się ze skarżącym, że wyłącznie zgromadzenie wszechstronnego materiału dowodowego i przeprowadzenie jego oceny zgodnie z wymogami zawartymi w art. 7 kpk pozwoli na dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.

Powyższy obowiązek ciąży na Sądzie orzekającym na co wyraźnie wskazuje treść art.366 kpk. Przepis ten nakazuje bowiem takie wyjaśnienie sprawy, by podstawę rozstrzygnięć stanowiły prawdziwe ustalenia faktyczne. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego prawidłowość rozstrzygnięcia sprawy zależy od należytego wykonania przez Sąd dwóch podstawowych obowiązków. Pierwszy z nich dotyczy prawidłowego i wszechstronnego postępowania dowodowego w celu niewątpliwego ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia o winie oskarżonej, a drugi z obowiązków sprowadza się do prawidłowej oceny całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Wskazać należy, iż Sąd REjonowy pomimo ponownego przeprowadzenia postępowania sądowego w niniejszej sprawie nie wywiązał się należycie z wyżej wskazanych powinności.

W ocenie Sądu odwoławczego, dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych niezbędne jest przesłuchanie przedstawiciela Banku (...) S.A. z siedzibą we W. celem ustalenia procedury przyznawania przez w/w Bank (...) „ oraz karty kredytowej. Należy przede wszystkim szczegółowo ustalić warunki jakie powinny być spełnione przez osobę ubiegającą się o wyżej wymieniony kredyt, jaka powinna zostać zgromadzona dokumentacja, w jaki sposób powinna być ona prawidłowo sporządzona, jaki był obieg tej dokumentacji od momentu złożenia wniosku o udzielenie kredytu do chwili podpisania umowy o kredyt. Istotne znaczenie w przedmiotowej sprawie będzie miało dokładne ustalenie obowiązków tzw. doradcy mobilnego Banku, którym była oskarżona A. S. .

Inną istotną okolicznością, która powinna zostać ustalona w przedmiotowej sprawie to praktyka stosowana w Banku (...) /B., w którym zatrudniona była oskarżona, dotycząca weryfikacji dokumentów przedłożonych przez doradcę mobilnego.

W tym celu zasadnym będzie szczegółowe przesłuchanie w charakterze świadków M. J. oraz T. B. -koordynatorów zespołu sprzedaży mobilnej, których podpisy znajdują się na formularzach weryfikacyjnych. (k.26).

Istotne znaczenie dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych będą miały także zeznania K. K. zawierającej w imieniu Banku z S. T. (2) umowę o kredyt gotówkowy (...), na której to umowie sporządzonej w dniu 15.04.2009 r. znajduje się podpis (...) jako kredytobiorcy.

W trakcie przesłuchań wyżej wskazanych świadków należy również ustalić czy oskarżona A. S. wcześniej przyjmowała od innych kredytobiorców i przedkładała w Banku wnioski o udzielenie (...) i wydanie kart kredytowych, a jeśli tak to czy były to wnioski wypełniane, tak jak w niniejszej sprawie, osobiście przez oskarżoną oraz czy były przypadki odrzucania wniosków.

Dla ewentualnej weryfikacji uzyskanych od w/w świadków informacji należy zażądać z w/w Banku stosownej dokumentacji np. instrukcji, zakresu czynności oskarżonej zatrudnionej w charakterze doradcy mobilnego, kopii ewentualnie przedkładanych przez oskarżoną wniosków itp.

Należy także zgodzić się z zarzutem Prokuratora Rejonowego, iż opinia wydana przez biegłego z zakresu pisma ręcznego nie jest jednoznaczna. W tym też celu konieczne jest uzupełniające przesłuchanie biegłego ewentualnie rozważenie dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego oczywiście po uprzedniej konsultacji co do możliwości uzyskania jednoznacznych wniosków od wyrażonych w opracowanej opinii przez biegłego R. S..

Nadto wręcz niezbędne jest dokonanie weryfikacji zeznań złożonych przez K. N. w zakresie braku podstaw do uzyskania przez S. T. (1) (...) w M. (B. BANK SA) w którym był on zatrudniony jako doradca mobilny. (k. 628).

W ocenie Sądu odwoławczego nie przeprowadzenia przez Sąd orzekający powyżej wskazanych dowodów spowodowało ,iż poczynione ustalenia nie były pełne i powodowały ,że wydane rozstrzygnięcie należało uznać za przedwczesne.

Wszystkie stwierdzone powyżej uchybienia polegające przede wszystkim na niewyjaśnieniu przez Sąd Rejonowy wszystkich istotnych okoliczności sprawy powodowały konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy powinien przeprowadzić postępowanie dowodowe w całości , a nadto wykonać inne czynności procesowe zgodnie z zaleceniami Sądu odwoławczego oraz przeprowadzić ewentualne inne dowody , jeśli taka potrzeba wyłoni się w czasie prowadzonego postępowania.

Zaznaczyć należy ,iż wszelkie dotychczas przeprowadzone dowody osobowe powinny zostać przeprowadzone w sposób bardziej wnikliwy ,a występujące rozbieżności powinny zostać wyjaśnione zgodnie z treścią art.391§1 i §2 kpk i art. 172 kpk.

Dopiero po ponownym przeprowadzeniu postępowania dowodowego z uwzględnieniem powyższych zaleceń Sąd I instancji dysponując pełnym materiałem dowodowym zobowiązany będzie wydać rozstrzygnięcie o winie bądź niewinności oskarżonej .

Z powyższych względów należało na podstawie art.437§2 kpk orzec jak na wstępie.